

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112228007
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4112228007.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 951 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. B., bytom Z. X, XXX XX Z., zast. JUDr. Zuzanou Porubskou, advokátkou so sídlom Farská č. 25, 949 01 Nitra, sudkyňou JUDr. Evou Šiškovou, o zaplatenie 2.979,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 288,67 eur právnomu zástupcovi odporcu JUDr. Zuzane Porubskej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 23.8.20012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým žiadal zaviazať pôvodne okrem odporkyne aj odporcu v 2. rade J. B., bytom F. L. XXXX/XX, Z. zaplatiť navrhovateľovi 2.979,81 eur s príslušenstvom.

Návrh odôvodnil tým, že predchodca navrhovateľa uzavrel s porúčiteľom ako dlžníkom zmluvu o úvere č. 108672657, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a Sadzobník poplatkov. Na jej základe predchodca navrhovateľa poskytol porúčiteľovi úver vo výške 2.323,57 eur, ktoré sa zaviazal porúčiteľ vrátiť v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporcovia v 1. a 2. rade sú na základe osvedčenia o dedičstva sp. zn. 22D/517/2010-16 dedičia po porúčiteľovi P. B., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX.

Pohľadávka predchodcu navrhovateľ ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.979,81 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.128,67 eur, riadneho úroku 787,35 eur, zmluvnej pokuty 29,61 eur a poplatkov 34,18 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14.12.2009 medzi postupcom GE Money, a.s. so sídlom Bottova 7, Bratislava a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca zaslal porúčiteľovi listom oznámenie o postúpení pohľadávky. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzavretej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s. a kupujúcim - postupcom. Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 24.9.2009, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Súd vydal platobný rozkaz č.k. 25Ro/352/2012-62 dňa 1.3.2013, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel. Podaním zo dňa 11.9.2013 vzal navrhovateľ návrh voči odporcov v 2. rade späť a žiadal voči nemu

konania zastaviť. Súd uznesením č.k. 10C 223/2014 - 86 zo dňa 14.10.2014 konanie voči odporcovi v 2. rade zastavil.

Odporca v 2. rade podal voči platobnému rozkazu včas odpor s odôvodnením v ktorom uviedol, že zmluvu o pôžičke uzatváral výlučne jeho bývalý manžel, pre svoje účely a bez jeho vedomia. Pohľadávka navrhovateľa nebola v zákonnej lehote prihlásená do dedičského konania, v ktorom sa jeho syn J. B. zriekol dedičstva a je chybné označený za odporcu v 2. rade. Prijal dedičstvo s výškou dlhu 0 poručiť. Uviedol, že pohľadávka je premlčaná.

V dôsledku podaného odporu sa platobný rozkaz zo zákona zrušil a súd nariadil vo veci pojednávanie.

Navrhovateľ a jeho právneho zástupca sa pojednávania nezúčastnili, svoju neúčast' ospravedlnili, žiadali rozhodnúť o návrhu na základe predložených dôkazov.

Odporca, vypočutý ako účastník konania uviedol, že v čase kedy si poručiť vzal úver, už nevedel čo robí, ich vzťahy už boli také zlé, že spolu nekomunikovali, teda vôbec nevedel, že si takýto úver vzal. Dlh by nemal z čoho ani zaplatiť.

Právny zástupca odporcu žiadal návrh zamietnuť pre premlčanie. Mál za to, že napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa Obch. zák., treba uplatniť ustanovenie Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách. V obchodných podmienok navrhovateľa v bode 7.3. je uvedené, že veriteľ môže okamžite zosplatiť úver vtedy, ak dôjde k omeškaniu ktorejkoľvek splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z platobnej histórie, ktorú predložil samotný navrhovateľ je zrejmé, že sa dlžník dostal do omeškania už v decembri 2008 a preto mal za to, že v tomto období už mohol navrhovateľ celý úver zosplatiť a od 15.12.2008 začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie nároku pričom návrh podal navrhovateľ až 23.8.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal, v akej výške bol úver čerpaný a ani skutočnosť a dôkazy o platbách zo strany dlžníka a nepredložil ani dôkaz o tom, kedy malo dôjsť k zosplateniu úveru. Je možné, že úver dlžníkovi ani nebol poskytnutý v takej výške, pretože navrhovateľ v prihlásenej pohľadávke do dedičského konania uviedol, že bol poskytnutý v novembri 2007 tomu istému dlžníkovi úver vo výške 100.000 Sk a je teda možné, že úver ktorý je predmetom tohto konania, bol použitý na refinancovanie pôvodného úveru a v takom prípade sa potom na postup veriteľa jeho spôsob poskytnutia úverov aj vôbec postavenie ako veriteľa vzťahujú právne predpisy a to konkrétne zákon o spotrebiteľských úveroch. Okrem toho nebankové subjekty bežne mali takú prax, že do zmluvy o úvere uviedli ako poskytnutý úver nepravdivý údaj, nakoľko do tohto boli už započítané aj určité odmeny pre veriteľa. Mal za to, že by súd mal vyriešiť ako otázku predbežnú neplatnosť zmluvy o úvere z dôvodu, že ako celok spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon. Všeobecné obchodné podmienky ako aj ustanovenia zmluvy o úvere sú v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatné, jednak z dôvodu použitia malého písma, čo spôsobuje neumožnenie oboznámenia s a s týmito ustanoveniami. Poukázal na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a to konkrétne ustanovenia 1.2, 2.4, 2.5 v spojení s 9.1, 4.1, 4.2, 5.2, 5.8, 5.9, 5.10, 6.2, 7.4, 7.5, 9.3, 9.3.2 písm. a/ a c/. Rovnako považuje za neplatné dojednanie odplaty za úver, ktorá bola dohodnutá vo výške 5.040,-Sk, pričom maximálna prípustná výška v tom čase bola 64,-eur. Ďalej poukázal na to, že pôvodný veriteľ, ktorý poskytuje úvery a pôžičky z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom, mal postupovať pri vynaložení odbornej starostlivosti a teda mal vedieť, že má aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Predložil zmluvu uzatvorenú podľa Obch. zákonníka s neprimerane vysokými sankciami a to až 2 až 3 násobku za to isté porušenie zmluvných povinností pri omeškaní dlžníka. Preto považuje Zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky, sadzovník poplatkov za neplatné podľa § 39 Obč. zákonníka, lebo ako celok sú v rozpore s dobrými mravmi. V takomto prípade, ak by navrhovateľ poskytol pôvodnému dlžníkovi úver, čo nepreukázal, dňa 14.7.2008 na základe neplatnej zmluvy, dňa 15.7.2008 vznikol veriteľovi nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia a od tohto dňa začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula 15.7.2010. Z tohto dôvodu navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal odporkyni náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením listinných dôkazov a to: oznámenie o postúpení pohľadávky zo 14.12.2009, zmluva o predaji podniku, zoznam huteľných vecí k tomu pripojený, výkaz ziskov a strát, prihláška do dedičského konania,, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, zmluva o úvere zo 14.7.2008, sadzobník poplatkov, obchodné podmienky pre úver, obchodné podmienky úverových produktov, platobná história, pokus o zmier, osvedčenie o dedičstve 22D/517/2010 zo dňa 31.5.2010, max. výška odplaty a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 14.7.2008 uzavrel predchodca navrhovateľa s predchodcom odporcu P. B. zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej mal poskytnúť predchodca navrhovateľa úver vo výške 2.323,57 eur, ktorú sa zaviazal odporca splácať v pravidelných mesačných splátkach po 49,39 eur v počte splátok 72, cena úveru bola dojednaná na 3.556,26 eur, RPMN bola dojednaná na 16,31%. V zmluve je uvedené, že zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie zákazníka a po splnení podmienok stanovených GE, poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy o úvere. GE poskytne peňažné prostriedky vo výške úveru prevodom na účet zákazníka do 3 dní od uzavretia zmluvy.

Navrhovateľ zaslal súdu platobnú históriu, podľa ktorej mal byť poskytnutý úver 14.7.2008 vo výške 70.000.-Sk.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2009 uzavretej medzi GE Money, a.s. so sídlom Bottova 7, Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči predchodcovi odporcu na navrhovateľa. Z prílohy k zmluve súd zistil, že výška pohľadávky ku dňu jej postúpenia bola 2.979,81 eur. Listom zo dňa 14.12.2009 oznámil predchodca aj navrhovateľ odporcovi postúpenie pohľadávky a žiadali ho, aby svoje plnenia na úhradu od dátumu doručenia oznámenia platil na účet navrhovateľa v ňom uvedený.

Navrhovateľ si listom zo dňa 9.8.2010 prihlásil pohľadávku voči porúčiteľovi P. B. v ktorom uviedol, že porúčiteľovi poskytol postupca úver vo výške 3.319,39 eur na základe úverovej zmluvy a ďalších úverových produktoch dňa 29.11.2007, pričom z úverovej zmluvy zanechal ku dňu úmrtia neuhradenú pohľadávku vo výške 2.128,67 eur s prísl.. Na základe úverovej zmluvy a ďalších úverových produktoch poskytol postupca dňa 14.7.2008 porúčiteľovi úver vo výške 2.323,57 eur, pričom ku dňu smrti zanechal neuhradenú pohľadávku vo výške 2.779,74 eur s prísl. uvedené pohľadávky si uplatnil do dedičského konania.

Listom zo dňa 23.7.2012 zaslal navrhovateľ odporcovi pokus o zmier, ktorým ho žiadal na zaplatenie sumy 3.467,95 eur do 30.7.2012.

Osvedčením o dedičstve sp. zn. 22D/517/2010, D not 52/2010 po porúčiteľovi P. B. uzavreli dedičia - odporkyňa a jej syn J. B. / pôvodne žalovaný ako odporca v 2. rade/ dohodu, podľa ktorej nehnuteľnosti na LV č. XXXX, k.ú. Z., LV č. XXXX k.ú. Z., ocenené na 39.832 eur, nadobudla odporkyňa bez povinnosti výplaty ustupujúcemu dedičovi J. B..

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinný v čase uzavretia zmluvy/, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 470 ods. 1 Obč. zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Je nesporné, že medzi predchodcom navrhovateľa a predchodcom odporcu bola uzavretá úverová zmluva, titulom ktorej, podľa tvrdenia navrhovateľa, vznikla pohľadávka predchodcu navrhovateľa, ktorá bola neskôr postúpená na navrhovateľa. V predmetnom konaní ide o občianskoprávny vzťah.

Medzi predchodcom odporcu a právnym predchodcom navrhovateľa bola uzavretá zmluva o úvere a poskytovaní ďalších úverových produktov, na jej základe sa zaviazal predchodca navrhovateľa, že na požiadanie zákazníka a splnení podmienok poskytne peňažné prostriedky vo výške úveru a to prevodom na účet zákazníka uvedený v zmluve. Zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. Obč. zákonníka.

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na jej formu, ktorú uzatvára spotrebiteľ a dodávateľ. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať nielen zmluvy uzatvárané podľa Občianskeho zákonníka, ale aj uzatvárané podľa Obchodného zákonníka a osobitných predpisov. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa je potrebné venovať osobitnú pozornosť zmluvám, pri ktorých spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah. Súd má v prípade uvedených spotrebiteľských zmlúv povinnosť ex offio skúmať, či takáto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V danom prípade účastníci (resp. právny predchodca navrhovateľa a odporca v 1. rade) uzatvorili z hľadiska podstaty náležitosti úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a spravuje sa ust. § 479 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Zároveň však ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia osobitného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento zmluvný vzťah aplikovať § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V súdnej veci súd zohľadnil ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Pri sporom konaní je predmet zisťovania skutkového stavu vymedzený tvrdeniami účastníkov konania. Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, dokazovanie, t.j. vykonávanie a hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, prostredníctvom ktorej skúma, či tvrdenia účastníkov konania sú pravdivé. Súd musí vo svojom rozhodnutí vychádzať zo skutkového stavu, ktorý zodpovedá dôkazným tvrdeniam účastníkov konania, skutočnostiam, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné a súd o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti, skutočnosti, ktoré nie je nutné dokazovať (§ 121 O. s. p.) a skutočnosti vyplývajúce z právnych alebo skutkových domnienok, ako aj právnych fikcií. Ak chce byť navrhovateľ v spore úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči odporcovi. O týchto skutočnostiach je povinný poskytnúť tzv. plný dôkaz. To je výraz, ktorým právna teória označuje dôkaznú situáciu, kedy procesná strana v plnej miere, bez akýchkoľvek pochybností preukáže svoje skutkové tvrdenie a súd je povinný z týchto skutočností pri svojom rozhodnutí vychádzať. Vzhľadom na to, že v civilnom práve SR platí princíp voľného hodnotenia dôkazov, závisí od úvahy súdu, či navrhovateľ poskytol plný dôkaz o skutočnostiach, na ktorých zakladá svoj nárok, alebo či odporca poskytol plný dôkaz o skutočnostiach zakladajúcich námietku.

V danom prípade z dokazovania pred súdom vyplynulo, že po uzavretí zmluvy došlo k úmrtiu dlžníka - P. B., pričom dlh prešiel na odporcu, ktorý v dedičskom konaní na základe dohody dedičov nadobudla majetok po poručiťelovi do výšky 39.832 eur. Odporkyňa teda zodpovedá za dlhy poručiťel'a do výšky nadobudnutého majetku. Pretože podľa tvrdení odporkyne, v čase, kedy podpísal poručiťel' - v tom čase jej manžel, úverovú zmluvu, nežili a nehospodárili spolu, ona zmluvu nepodpísala, čo mal súd preukázané a ani nevedela uviesť, v akej výške boli v skutočnosti vyplatené peňažné prostriedky zo strany predchodcu navrhovateľa a preto cestou svojej právnej zástupkyne žiadala, aby súd vyžiadal od navrhovateľa dôkaz o tom, že poskytli dlžníkovi úver vo výške 70.000.-Sk, dôkaz o výške zaplatených platieb zo strany pôvodného dlžníka a dôkaz o tom, kedy došlo k zosplatneniu celého úveru. Navrhovateľ ani jeden z uvedených dôkazov nepredložil, zaslal súdu len platobnú históriu, ktorá však nenahrádza

dôkaz o tom, či a v akej výške bol úver predchodcovi odporcu poskytnutý. Keďže priamo zo zmluvy o úvere nevyplýva, že by bol predchodca odporcu prevzal peňažné prostriedky pri podpise zmluvy, ale z nej vyplýva, že budú pripísané na jeho účet do 3 dní a to na požiadanie dlžníka a po splnení podmienok stanovených veriteľom, má súd za to, že bolo povinnosťou navrhovateľa, za takejto dôkaznej situácie, predložiť dôkaz o tom, či skutočne na základe zmluvy poskytol peňažné prostriedky predchodcovi odporcu a v akej výške. Dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa, na predloženie dôkazov bol vyzvaný a žiadané dôkazy súdu nepredložil. preto má súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a preto súd žalobu zamietol.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda navrhovateľ tvrdil, že právny predchodca navrhovateľa poskytol úver predchodcovi odporcu, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1. písm. b/ § 13a ods. 1 písm. a/, b/ d/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za nasledovné úkony právnej pomoci:

- prevzatie a príprava 9.12.2014.....61,87 eur + RP 8,04 €
- nahliadnutie do súdneho spisu 18.2.2015.....64,53 eur + RP 8,39 €
- účasť na pojednávaní 23.2.2015 64,53 eur + RP 8,39 €
- účasť na pojednávaní 11.5.2015 64,53 eur + RP 8,39 €

Spolu: 288,67 eur.

Súd nepriznal právnemu zástupcu odporcu odmenu za ním vyúčtovaný úkon a to nahliadnutie do spisu dňa 4.5.2015, lebo tento nepovažoval na účelný, ak bol vykonaný v čase, kedy bol s predmetom sporu oboznámený a vykonal ho po pojednávaní, pričom to, či boli doložené žiadané dôkazy ho súd oboznámil na nasledujúcom pojednávaní.

Právny zástupca odporcu síce uviedol k vyúčtovaniu ust. § 11 ods. 1 písm. b/ vyhl. 655/2004 Z.z., výšku odmeny si však počítal nie ako 1/13 - tina /vo výške 111,21 eur za jeden úkon/, podľa § 11 ods. 1, písm. b/ cit. vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy. Odmena za jeden úkon právnej pomoci tak predstavuje za rok 2014 - 61,87 eur a za rok 2015 sumu 64,53 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ

domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám zvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.